

Skarpt språk i saken Sam

Knutzen=overlærer Haug

Aftenposten 5/2-1951

Haug krever at beskyldningene mortifiseres

Fra venstre direktør Sam Knutsen, høyesterettsadvokat Chr. L. Jensen og overlærer Edmund Haug.

Under ledelse av dommer Zimmer tok Oslo byrett i formiddag fatt på innjuresaken mot tidligere direktør i Nasjonalhjelpen, Sam Knutzen. Saksøker er overlærer Edmund A. Haug. Saken gjelder hovedsakelig Sam Knutzens brev til den norske London-regjering under krigen, hvori han beskyldte overlærer Haug for å være forræder og anbefalte ham likvidert.

Da saken i november var oppe til behandling i byretten, ble det opptatt forliksforhandlinger, men de førte som kjent ikke til noe resultat. Saksøkeren har påstått fengselstraff eller bot for Sam Knutzen. Dessuten har han forlangt skadeserstatning for tort og svie, og beskyldningene mortifisert.

Prosessfullmektig for overlærer Haug er høyesterettsadvokat Gunnar Eriksen og for direktør Knutzen høyesterettsadvokat Chr. L. Jensen.

Advokat Eriksen opplyste i sin redegjørelse for saken at overlærer Haug i 1948 to ganger hadde skrevet til Stortingets presidentskap og ba om en avskrift av det brev som var sendt til London vedkommende hans forhold under krigen, samtidig ba han om å få oppgitt navnet på avsenderen av brevet — rapportøren, som han kalte ham. Men på disse henvendelser fikk han ikke noe svar. Først da Haug hadde sendt et tredje brev, fikk han svar

fra presidentskapet, og fikk da vite at rapportøren var direktør Sam Knutzen, som hadde samtykket i at hans navn ble oppgitt. Noe avskrift av det omtalte brevet, fikk Haug derimot ikke.

Haug henvendte seg til Utenriksdepartementet for å få en avskrift av brevet der, idet han forlangte å få saken oppklart. Han ville ikke ha det sittende på seg at han i okkupasjonstiden hadde oppført seg slik at man hadde måttet overveie å likvidere ham. Fra departementet fikk han så et svar som ikke var noe svar, som Haugs prosessfullmektig uttrykte det, og i mars 1949 henvendte Haug seg til Sam Knutzen. I et svar beklaget Knutzen at brevet på det nuværende tidspunkt var blitt offentliggjort, men han beklaget ikke de beskyldninger han var kommet med. Ved en ny henvendelse til Utenriksdepartementet fikk han så avskrift av brevet, som lyder:

«Ekspedisjonssjef Boyesen! Dette for å melde at overlærer H. nu har satt alle hensyn til side. Han har nemlig latt mangfoldiggjøre detaljer for kommunalordningen i overgangstiden og sendt disse ut sammen med en personlig kommentar som på demokratiets vegne avviser ordningen som utilbørlig og stridende mot Grunnloven. Lærernes distribueringsapparat er misbrukt til dette. Dessuten har han gjennom tredjemann sendt ut anonyme truselbrev til 10—12 av våre ledende menn.

I siste styremøte ble han endelig desavuert, men han kan jo alli-

kevel ødelegge alt. De illegale aviser som kommunistene sender ut, agiterer allerede mot den rolle fylkesmannen etter planen skulle spille, og tyskerne og NS kan når som helst begynne innhøstingen av våre beste folk hele landet over. Det er tynt nok som det er nu, og det er ingen annen utvei enn at rette vedkommende likviderer forræderen hurtigst mulig. En avskrift av hans kommentar skal bli sendt med neste post.

Det er som sagt blitt glissent her hjemme og vi savner deg og dine. «Norske venner» sørger for Dora som foreslått, og fra «den rømte sønnen» skal det bli sendt den gamle mor en pakkehilsen nå og da. Ha det godt og vel møtt her hjemme senere på året. 2. 3. 44.»

Advokat Eriksen tilbakeviste den påstand at Haug hadde røpet noe om lærernes distribusjonsapparat eller «Kretsen»s forslag til kommunalordning. At det forslaget ble kjent, sørget «Kretsen» selv for. Men det er riktig at Haug ikke ville være med på «Kretsen»s politiske kannestøperier. «Kretsen» hadde jo planer om etter krigen å danne sin egen regjering. Det var forutsetningen at Stortinget ikke skulle innkalles, og London-regjeringen ble betraktet som luft. Det eksisterte bare ett parti i Norge — og det var Hjemmefronten.

100135